

PHU - TRUONG TIENG - DAN

CHÁNH KIẾN MỘT QUAN NGHỊ

— Khoa sau, tôi định ra tranh cử dân biểu, anh hãy vận động hộ tôi nhé.

Thầy H. bảo ông Q.

— Cái đó tôi sẵn lòng, còn 2 anh nữa, ông Q. nói, ông Q. trả lời.

— Nhưng thế nào? anh muốn nói gì?

— Các không thấy dân biểu 2 khóa này, họ chỉ tranh mấy cái ghế có đồng: nghị trường, thơ ký, hội đồng hương thực, hội viên đại dự hội đồng chánh phủ, mà xoi bói nhau, ganh ghét nhau. Không làm được việc gì, nên nhân dân như ta đây đã quên hẳn cái Viện dân biểu là tên trống rỗng. Các còn ham mê sao?

— Ấy là tại mấy ông dân biểu hèn, không có chính kiến gì ích quốc lợi dân, cho nên có chính kiến này, nhứt là về mặt tài chánh, mà gấu cẩu (t), một cách quá quắt, thì sao không làm nên việc ra trư.

— Vậy anh tôi có chính kiến gì hay để trả lời dân chúng?

Thầy H. trả lời: — Có thể nói, những lời chưa muốn công bố.

— Thì anh hãy nói nghe.

— Các là bạn thiết, lại sẽ là người cộng đồng kỷ cương sau này cho tôi, tôi không dám chỉ các, nhưng các phải biết mà cho.

— Được, anh cứ nói.

— Nói thực với các, cái chính kiến này không phải sáng tạo tôi, nguyên là nhứt sự tình cờ mà đưa đến cho tôi một cái ý kiến mới này.

— Tình cờ thế nào?

— Nhân vào thăm người bạn, thấy có tờ báo Sao Mai — gần số nào — trong có một bài đưa nhập cho tôi cái ý kiến mới này.

— Bài thế nào? trong nội dung gì?

— Bài nói về cái ý kiến mới, chính bài của ông Trần-bá-Vinh là một ông dân biểu thuộc loại đã 3 khóa, và 10 năm nay, chính là một tay lặt vặt trong dân viện, thường tự xưng là học vấn minh, nên tôi đã g g đó.

— Ông Vinh nói thế nào?

— Ông xin luận luận về dân biểu.

— Ấy là chính kiến của ông, sao anh lại nói ra tư tưởng mới?

— Thì các nghĩ: nước lấy dân làm gốc, dân lực là dân người, tức là « dân », trên môn thuế, dân lãnh thuế khác nhau, cũng là g g người nộp thuế. Như ruộng đất, hàng hóa hay là muối, đường, thuế gì gì khác nhau, cũng là « dân », cho môn thuế kia tự nhiên nó có tri thức, có môn gì tự nhiên lấy thuế dân. Nên tôi định ra làm dân biểu, yêu cầu với chính phủ, bắt buộc các môn thuế. Bắt kỳ thuế gì cũng g g vào dân đinh hết, như vậy kho nhà nước không mất xu nào, mà hết thuế, biết bao nhiêu cơ quan đã phải tồn tại rồi.

— Ấy chết, tôi đây không làm ruộng mà anh xin luận luận cho tôi sao? không được.

— Mặc kệ, anh g g thì anh phải nộp thuế dân.

— Lý lẽ ở đây? chính tôi không làm ruộng mà nộp thuế dân, thì tôi chỉ thấy hèn.

— Sao lại không ích: g g thuế dân cho các thì nhà làm ruộng nhẹ thuế, các g g bán rẻ. Các mua gạo là là lợi lợi cho g g?

— Vậy khách trả cho anh họ cũng g g, anh g g xin g g vào thuế dân họ không? và lợi, g g nhà làm ruộng bán ra lương gạo.

Thầy H. nói, tôi g g các g g nước ngoài, các g g dân chúng này.

— Vậy khách trả cho anh họ cũng g g, anh g g xin g g vào thuế dân họ không? và lợi, g g nhà làm ruộng bán ra lương gạo.

Thầy H. nói, tôi g g các g g nước ngoài, các g g dân chúng này.

— Vậy khách trả cho anh họ cũng g g, anh g g xin g g vào thuế dân họ không? và lợi, g g nhà làm ruộng bán ra lương gạo.

Thầy H. nói, tôi g g các g g nước ngoài, các g g dân chúng này.

— Vậy khách trả cho anh họ cũng g g, anh g g xin g g vào thuế dân họ không? và lợi, g g nhà làm ruộng bán ra lương gạo.

Thầy H. nói, tôi g g các g g nước ngoài, các g g dân chúng này.

— Vậy khách trả cho anh họ cũng g g, anh g g xin g g vào thuế dân họ không? và lợi, g g nhà làm ruộng bán ra lương gạo.

Thầy H. nói, tôi g g các g g nước ngoài, các g g dân chúng này.

— Vậy khách trả cho anh họ cũng g g, anh g g xin g g vào thuế dân họ không? và lợi, g g nhà làm ruộng bán ra lương gạo.

Thầy H. nói, tôi g g các g g nước ngoài, các g g dân chúng này.

— Vậy khách trả cho anh họ cũng g g, anh g g xin g g vào thuế dân họ không? và lợi, g g nhà làm ruộng bán ra lương gạo.

Thầy H. nói, tôi g g các g g nước ngoài, các g g dân chúng này.

— Vậy khách trả cho anh họ cũng g g, anh g g xin g g vào thuế dân họ không? và lợi, g g nhà làm ruộng bán ra lương gạo.

Thầy H. nói, tôi g g các g g nước ngoài, các g g dân chúng này.

— Vậy khách trả cho anh họ cũng g g, anh g g xin g g vào thuế dân họ không? và lợi, g g nhà làm ruộng bán ra lương gạo.

Thầy H. nói, tôi g g các g g nước ngoài, các g g dân chúng này.

— Vậy khách trả cho anh họ cũng g g, anh g g xin g g vào thuế dân họ không? và lợi, g g nhà làm ruộng bán ra lương gạo.

Thầy H. nói, tôi g g các g g nước ngoài, các g g dân chúng này.

— Vậy khách trả cho anh họ cũng g g, anh g g xin g g vào thuế dân họ không? và lợi, g g nhà làm ruộng bán ra lương gạo.

Thầy H. nói, tôi g g các g g nước ngoài, các g g dân chúng này.

— Vậy khách trả cho anh họ cũng g g, anh g g xin g g vào thuế dân họ không? và lợi, g g nhà làm ruộng bán ra lương gạo.

Thầy H. nói, tôi g g các g g nước ngoài, các g g dân chúng này.

— Vậy khách trả cho anh họ cũng g g, anh g g xin g g vào thuế dân họ không? và lợi, g g nhà làm ruộng bán ra lương gạo.

Thầy H. nói, tôi g g các g g nước ngoài, các g g dân chúng này.

— Vậy khách trả cho anh họ cũng g g, anh g g xin g g vào thuế dân họ không? và lợi, g g nhà làm ruộng bán ra lương gạo.

Thầy H. nói, tôi g g các g g nước ngoài, các g g dân chúng này.

— Vậy khách trả cho anh họ cũng g g, anh g g xin g g vào thuế dân họ không? và lợi, g g nhà làm ruộng bán ra lương gạo.

Thầy H. nói, tôi g g các g g nước ngoài, các g g dân chúng này.

— Vậy khách trả cho anh họ cũng g g, anh g g xin g g vào thuế dân họ không? và lợi, g g nhà làm ruộng bán ra lương gạo.

Thầy H. nói, tôi g g các g g nước ngoài, các g g dân chúng này.

— Vậy khách trả cho anh họ cũng g g, anh g g xin g g vào thuế dân họ không? và lợi, g g nhà làm ruộng bán ra lương gạo.

CHỊ EM TA NÊN TRÔNG CON SỎ NÀY

Cuộc vận động «dùng nội hỏa» ở nước Tàu, dầu chưa có thành hiện to lớn, song, giảm được mấy phần ngoại hỏa tràn vào, chừng như chị em Tàu đã có theo chính sách khêu sáo nhiều ít.

Theo tờ phát biểu của cuộc mạo hiểm quốc tế, thì nội trong 4 tháng (từ 1. đến 4), số nhập khẩu môn dầu thơm, nước hoa và phấn, tổng cộng là 362.095 đồng, so với số du nhập năm ngoái cùng trong 4 tháng ấy, là 499848 đồng thì năm nay giảm bớt được trên 10 vạn.

Số du nhập ấy tính quan thuế: Nước Pháp 18683\$ Đức 15961 Nhật 48176 Mỹ 63368

Ngoài ra các nước 1851

Ghê chưa! số dầu thơm, nước hoa và phấn đã giảm bớt mà của con số to như thế. Ở xứ ta có ai làm bản thông kê ấy thử xem S. S.

Một bài viết tác trong văn giới ta, về với Chính phủ quân, Cung-oán chủ Truyền Kiều dùng là một áng văn chương tôi xuất sắc của tôi vào báo nước ta mà ngày nay còn lưu truyền, là:

TÂN-CUNG-OÁN

PHẠC-TRUNG-NGỌC

giải - nghĩa và phê - bình

Bản tại nhà in Tiếng - Dân

mỗi quyển 0310

Không quân của Nga Xô-Việt

Trải qua một cuộc cải lương chính uơ uơng mấy năm gần đây, không quân Nga nay toàn một đạo quân to lớn mạnh mẽ nhất thế giới. Bởi không quân ấy là ruộng cội các châu của Hồng - quân, mà quân phủ Nga còn đương uế sức nghiên cứu động cơ hoạt động cho to lớn mạnh mẽ hơn nữa, đã g một ngày kia sẽ đương phò với cuộc sau này.

Kể theo số mục thường, đội không quân Nga hiện có 70 hạm đội (escadrille) và 90 sư đoàn (section) quân cỡi máy bay, 3.200 chiếc tàu bay ra chiến trận và 1.100 chiếc phụ thuộc về công việc chiến trường, tức là cả 4.300 chiếc tàu bay sẵn sàng chờ ra chiến trận.

Theo kế hoạch 5 năm lần thứ hai, năm 1937, không quân Nga sẽ có 5.000 chiếc tàu bay. Ngày 31 Janvier năm nay, ông Tonkatchevski, phó ủy viên quân bị, tuyên bố tại hội nghị lần thứ bảy rằng không quân Nga từ 1931 tăng lên đến 33. Ghê chưa! Trong một tờ báo Pháp vừa rồi, ông Codou, bạng không nước Pháp ở Nga lâu, có một bài nói hiện nay nước Nga đã có 5.000 chiếc tàu bay kiểu mới và 10.000 phi công có học thức hẳn hoi.

Như thế chẳng bao lâu Nga sẽ có 10.000 chiếc tàu bay, lúc bấy giờ không quân Nga sẽ là một đạo quân mạnh không nước nào bì kịp.

Hiện nay 60 trường chuyên dạy về nghề lái bay, lại có một cơ quan binh bị lớn nhất hoàn cầu, có đến 13 triệu bộ viên. Ở mấy trường này có những lớp dạy hoàn toàn cho học trò các khoa chuyên môn (technique), binh pháp (tacti-

que, và hàng không chiến thuật, để đối phó trong lúc nước nhà bị xâm lấn.

Khoa học chuyên môn về nghề không quân của Nga tiến bộ thật mau chóng trải qua những chỗ thất bại, các nhà kỹ sư hết sức làm việc, dùng hết sự khôn khéo, để bắt chước được những kiểu tàu bay rất mới của nước ngoài.

Không quân Nga đặc sắc nhất là tên liên lạc có nhiều máy, chỗ được nhiều, bay thật mạnh, như máy chiến Ant 9 Ant 14 và Ant 20, và chiếc khổng lồ Maxim Gorki mới bị từ vừa rồi, chiếc Gorki có 8 máy, sức có được 47 tấn lực đẩy. Chanh phải coi định động nhiều chiếc tinh xảo to lớn hơn nữa. Xem đó thì chính phủ Nga không muốn muốn tuột bản mau chóng chương trình quân bị, mà dự bị sức phản công rất kịch liệt ngay sau này.

Không quân chưa vào ba mặt: ở Viễn - đông chống với Nhật bản, ở trung bộ A cần chống với quân lực Hồng-mao, ở phía tây đối với các nước trung Á.

Nước Nga chính đồn quân bị, càng mạnh bao nhiêu, nước Đức rất lấy làm khó chịu, vì Đức rất muốn sẵn mồi để tam cướp lấy một ít đất của Nga. Gần đây Nga lại ký hiệp ước với Pháp, là người bạn hàng xóm mà Đức làm le đó thế đoạn báo lại cực kỳ nguy hiểm.

Hải, lục, không quân, nước nào cũng lo khoách trang bị; bởi: thuyết hòa bình của ta ở đây đang được? Thế giới sau này sẽ đi đến đâu?

Tiểu-con thuật

Nêu bà Hitler vào đảng phụ-nữ ấy

Lần này các báo ta thường nói đến chuyện Hitler là tay độc tại nước Đức. Nhưng không thấy báo nào nói đến gia đình tay độc tại ấy, nên chúng ta không biết có bà Hitler hay không. Theo như thủ đoạn Hitler đối với phụ nữ Đức, thì có lẽ ông ta không có vợ thì phải. Như có vợ, thì lúc này ông ta phải đi cái nạn to.

Cái này biết phụ nữ Đức nào có phải như dân bà Zen Anauite ta đây. Trí thức, học vấn, công nghệ cho đến việc nội chính, việc ngoại giao, có việc chiến tranh, họ đã hạn công với dân ông nhiều lần. Cho vậy mà Hitler trước hết hạ cái lệnh đuổi đi trong xã hội.

Nước chỉ em ở trong bếp kia!

Câu xác ngạo ấy, dầu cho nữ giới Anauite ta, mới nghe phong phanh một vài tin « phụ nữ vận động, phụ nữ giải phóng », đã không đem vào tai được, huống là chị em nước Đức.

Mà đã thối đầu, sau đó có vài tay « xu giao Hoa » danh tiếng trong nước, nhân dịp giao thông gì đó, Hitler đuổi ban tay sát ra bắt họ phải bước lên đài đoạn dĩa mà không chút gì là thương xót, con người gồ gề đến thế là cùng!

Ở dưới quyền áp bức thối tay như thế, báo chí em chịu lý được sao?

Gần đây báo Trường-an có đăng cái tin phụ nữ Đức có lập hội bí mật phản đối Hitler, hội viên hội ấy đã có các giới, thực hành chủ nghĩa « ngán cân chống hay là tình nhân mìn như định không hiệp tác với Hitler. Họ ai không theo thì tuyệt giao không cùng chung chân chiến nữa ». (Tích đại g).

Trên đời không có hội bí mật thì cho, bằng có thì chủ nghĩa hội này rất đáng với cái nghĩa 2 chữ bí mật, mà có lẽ Hitler gian hùng đến đây, cũng không ngán cảm được. Vì chị em thực hành chủ nghĩa này, kiết cục chỉ ra là là đi là cùng, chờ lấy đầu lưỡi giết mà bắt tội họ được; trên đời bất kỳ quốc gia nào, trong bộ luật có cái gì là vậy.

Vợ không ngá chàng với chồng thì bị tội sao.

Vậy như Hitler có vợ mà bà Hitler vào hội này thì ông Hitler sẽ nguy to.

— Nguy thế nào?

— Chờ không thấy phần đông các bà quan ta sao? gia đình được vui vẻ hết sức mà nên đức ông chồng rất bị bắt bị hèn. ... Thì mấy bà hát hát cho đến nơi, lại có bà ham tư sắc, bởi bác hay thích xem khiêu vũ, chỉ em họ rủ nhau đi một phe, thì ông chồng vuốt bộ râu cộp máng để cho chị em họ thả cửa làm chỉ thì làm. Vậy chị em Đức mà khuyên bà Hitler vào hội, không cho Hitler ngá chúng thì bác háng lệnh ấy chờ gì.

Đời đời thành thật

Ngài nào mua báo, xin
gởi tiền trước.
Ngài nào còn thiếu tiền
báo, xin nhớ kỹ hạn mà
gởi về trả cho.
Nếu các Ngài còn thiếu
nhiều mà chậm trả, bắt
đắc đi, bản báo phải đình
gởi báo, xin miễn trách
Tiếng Dân sống trên 8 năm
nay, vẫn trông cậy vào
tấm lòng sốt sắng của quý
độc giả. Lúc không hoảng
này, xin các Ngài càng
sốt sắng thêm, cảm ơn.
TIẾNG DÂN

MƯU LƯỢC VÀ CAN ĐÀM CỦA MỘT NHÀ VĂN HÀO

(Đại sử Lương-Khải-Siêu tiên sinh trong khoảng Hộ-quốc-quân đánh đồ Viên-thế-Khải)

(Tiếp theo Phụ-trương số 823)

Lúc đầu mới mở hội, còn lời khách khi cười nói. Qua ba tuần rượu, lần lần lộ khuê dắc ra. Có một viên đại tướng ngồi gần bên Long — Sau lại người ta nói với ta viên ấy là Hồ-lệnh-Huyền. — Viên ấy trở giọng hùng luận vô phu ra, đầu uên mắng dân quân Quảng đông, rồi mắng quân Quảng-tây, sau kéo cả Thái - Ngạc và Hộ-quốc quân ra mà mắng đại mắng can ca. Lúc mắng dũa như thế, viên ấy lại lướm lướm cặp mắt chăm ngó vào ta như đóng đinh phang vào mặt vậy. Long ngồi bên bảo viên ấy hãy nói ít ít.

Chiết đảo toàn hội

Nghe lời khêu khích của người kia, đầu tiên ta ngồi yên lặng, không nói câu gì. Sau độ 20 phút đồng hồ, ta đứng dậy nói:

« Long-dô-Độc! ta hôm qua cùng ngài nói những chuyện gì? vì cơ gì ta bằng mình mà tôi đây? ta tôi đây sau sự biến Hải-châu đã phát sanh (tức giết bọn Thang-dắc-Đỗ), ta há không biết đây là nơi sân đồ giết người đâu? Ta đơn thân độc mã, hai bàn tay không, bằng mình vào giữa đám súng đạn gươm giáo, thiên quân vạn mã này, ta vẫn có mong mang cái mạng sống trở về đâu? nhưng một là vì tiền đồ dân - quốc, cần phải cứu giúp nước nhà, hai là vì ta là người Quảng-dông, ta không nỡ thấy quê hương mình mang cái nạn binh hỏa; số đi ta liều một mạng ta mà đòi lấy cuộc yên lặng cho mấy mươi vạn tánh mạng người ở thành Quảng-châu này. Ta lại đây là vì bốn trăm triệu đồng bào tranh lại cái nhân cách. Ta đã tôi đây tức là tự ta đem mình đặt trong tay các người, các người muốn làm gì thì làm, tha hồ

Ta đứng diễn thuyết, bảy tám lời hời cho bọn ấy nghe, có độ một giờ đồng hồ. Sau có người đỡ hội ấy thuyết lại, lúc ta nói khi phách làm liệt, lời lẽ khẳng khái, tỏ ra hùng dũng mạnh bạo so với ngày bình thời khác hẳn như 2 người; người ấy lại bảo lúc ấy ta nói tiếng như sấm giông, vừa nói vừa đập tay trên bàn, bao nhiêu ly rượu trên bàn đều kêu chạng chạng, mà ta lúc ấy rõ là quên cả hình hài bề ngoài ..

Nay ta hồi tưởng lại, nếu lúc ấy mà ta tỏ bộ sực sực nhút nhát, thì mạng ta không khỏi bị lưỡi gươm chúng nó đưa đi cũng nên.

Ta lúc bấy giờ rất hăng hái nên một bài giảng ấy có sức diễn áp đảo cả bọn ấy, Hồ-lệnh-Huyền là tên nói khêu khích chăm ta giờ trước, lên mình lui đầu mất. Còn phần khách dự hội xem đều có vẻ cảm động. Sau tan hội rồi, có nhiều người lại bắt tay ta tỏ ý ân cần.

Sau lần hội ấy, tỉnh Quảng-dông liền tuyên bố độc lập. Ngày thứ 3 ta trở về Triệu-khánh. Lục - vinh - Đình kéo quân sang Hồ-nam.

Sau Quảng-dông độc lập

Kể đó Hồ-nam, Chiết-giang lần lượt độc lập, về biên giới Tô-xuyên đỡ phần lo nhiều.

Qua mấy ngày sau, Phùng-hoa-Phủ điện cho ta dự ta về Thượng-hải thương lượng đại cuộc, tuần đầu tháng 5 ta về đến Thượng-hải, em ta và trẻ con ta ở Thiên-tân về đón ta, ở đó 2 ngày, mới báo tin cha ta bệnh mất cho ta hay, bỗng phách ta hay đầu ngoài trời, đau xót vô cùng, không có tâm trí nào nghĩ lo đến việc nước nữa.

Ta vì có tang cha, nằm ở Thượng-hải. Phùng-hoa-Phủ biết thế không cùng ta bàn việc gì nữa.

Sau trên 20 ngày, Viên hoàng Đế vì tức giận mà tạ thế, bỏ cái ngai vàng. Ấy là hạ màn lớp tuồng.

Cộng hòa khôi phục lại, Lê-nguyên-Hồng lên làm Tổng-thống. Thái-công làm đốc quân Tô-xuyên, kiêm chức tỉnh trưởng. Song Thái-công đã nói trước thành công không cần địa vị gì và mình lại vì nhọc có bệnh, nên sau sắp đặt công việc duy trì trật tự ở Tô-xuyên độ non một tháng, liền từ chức, đầu trên chánh phủ không muốn chuẩn lời, dưới nhân dân một mực bảo lưu, mà Thái-công như định treo ấn, đi Thượng-hải rồi sang lườn Nhật-bản dưỡng bệnh, ngày 7-12-năm ấy Thái-công tạ thế, lưa cái đầu tích ân nhân cho 4 trăm triệu đồng bào ta, cái gương Thái-công sáng suốt là gương nào? có dân như bọn quân phiệt ngày nay.

Nay ngày kỷ niệm, bị nhân thuật đoạn lịch sử thương tâm ấy, trông cho hậu tấn noi theo cái gương Thái-công mà cứu nước.

Đọc chuyện trên này, thấy trong bậc văn báo học giả mà được như Lương tiên sinh, thật công hiem có vậy.

Hết

S. B. T. thuật

